

og for dem vilde det have den største Betydning at have et virkeligt Skibsfører-Certifikat.

Det er de to væsentligste Punkter, jeg har at fremdrage, og jeg haaber ikke, at den højtærede Handelsminister vil modsætte sig disse Ønsker. De øvrige Spørgsmaal har jo allerede det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (Tvede) omtalt. Jeg skal til den, ærede sidste Taler (Sonne) sige, at jeg tror ikke, at man skal nære saa mange Bekymringer for den tekniske Uddannelse! Jeg tror, at hvis man faar den Uddannelse, som er begrundet i de to foreliggende Lovforslag — maaske med nogle smaa Ændringer —, kan man være fuldstændig tilfreds med Uddannelsen af Befalingsmændene i vor Handelsflaade, og jeg tror, at selv med de Uddannelsesforhold, vi har nu, staar baade vore Kaptajner og vore Styrmande fuldt ud paa Højde med de tilsvarende Befalingsmænd i de allerfleste Landes Handelsflaader.

Handelsministeren (Hassing Jørgensen): De almindelige Bemærkninger, som det ærede 3die Medlem for 5te Kreds (Sonne) fremsatte i Slutningen af sin Tale, vækker jo ganske sikkert uvilkaarligt Genklang hos mange af vore Politikere og sikkert ikke mindst hos dem, der prøver den Virksomhed at være faglig Minister og i den Egenskab at skulle udføre et Arbejde for Fremme af Love. Jeg maa dog for mit Vedkommende sige, at ihvorvel det er rigtigt, at jeg i høj Grad har maattet gøre mig fortrolig med den Resignation, som gøres fornøden til dette, maa det ogsaa indrømmes, at ikke ethvert Tidspunkt kan være lige gunstigt for Lovgivningsarbejdets Fremme eller for de Sager, som staar paa Dagsordenen, og jeg ser i de Opgaver, der i øvrigt har foreligget for Rigsdagen, nogen Grund til, at det sædvanlige Lovgivningsarbejde ikke har kunnet gaa saa glat fra Haanden, som man under andre Forhold kunde have ønsket og maaske ventet. Disse to Lovforslag, som nu foreligger her i Folketingets Affattelse, skylder jeg Folketinget at arbejde bedst muligt for i dette høje Ting, fordi den Affattelse, hvori de nu fremtræder, er sket i Samarbejde mellem samtlige Partier i Folketinget og mig. Jeg vil derfor gerne gøre den Bemærkning, at jeg overfor det Folketingsudvalg, som havde denne Sag til Behandling, ved Indledningen til de Forligsbestræbelser, som har givet sig Udslag, udtalte, at jeg vilde ikke anse det for forsvareligt at slutte politiske Forlig om de

Bestemmelser, som fastsætter Fordringerne til Navigatorernes Uddannelse; eller de Krav, som maatte stilles for Adgangen til de forskellige Næringsbeviser. Paa dette Omraade maatte jeg hævde Sagkundskabens Overvægt; derimod kunde jeg ikke se rettere, end at Spørgsmaalet om Skoleordningen i den Forbindelse stod helt anderledes. En Skoleordning, som jo i det væsentlige er en økonomisk Ordning, maatte kunne være Genstand for en forligsmæssig Forhandling, og jeg vil ogsaa gerne overfor det ærede 3die Medlem for 5te Kreds understrege, at de Lempelser, som er udtrykte ved Ændringerne fra Folketingets Side, ikke er af en saadan Beskaffenhed, at jeg tror, man med Rette kan nære Betænkeligheder ved dem. Men i øvrigt skal jeg paa dette Punkt ikke undlade at omtale, at den Autoritet, som jeg maaske for øvrigt kunde have hævdet fuldt ud ved dette Spørgsmaal, for en ikke ringe Del blev brudt derved, at Folketingets Udvalg traadte i Samarbejde med den Embedsmand, som i en Sag som denne skulde have været min naturlige Støtte, og gennem hans Særstandpunkter dog forskaffede sig nogen Baggrund for de Ændringsforslag, som er stillede paa dette Omraade.

Naar jeg taler om Lempelserne i Kravene til Navigatorernes Uddannelse, forstaar jeg naturligvis dermed de obligatoriske Krav, og herunder findes et væsentligt Punkt, hvor Folketingets Affattelse betyder en saglig Svækkelse af Lovforslagets Indhold, nemlig Bestemmelserne om den tvungne Styrmandsfart. Men paa dette Punkt har Folketingsudvalget kunnet henholde sig til en Udtalelse af den paagældende Embedsmand, der lyder saaledes: Jeg kan dog indskrænke mig til at sige, at jeg i Princippet billiger den — nemlig den tvungne Styrmandsfart —, da jeg lægger stor Vægt paa, at den praktiske Indøvelse saa vidt muligt gaar Haand i Haand med den teoretiske, men efter min Overbevisning vil der hos os rejse sig saa mange Hindringer af praktisk Natur, at Foranstaltningen vil blive mere til Skade end til Gavn for vor Skibsfart. Paa Grund af denne Udtalelse fra en Mand, hvem jeg jo ikke kan frakende Sagkundskab — om end jeg ikke mener, hans Standpunkt er rigtigt —, har Folketingsudvalget haft en ganske god Baggrund for det Standpunkt, det har indtaget, og det har været svært for mig at modsætte mig det Forslag, som saaledes fremkom, og som gaar ud paa, at Handelsministeren, naar der er tilvejebragt dertil egnede